

21-√-40 1

Estimada Mercè. A veure si ara em voldràs
la veure que t'has pes seriósament la mala
esperança. Francament, em penso que ja és com-

pari. Va ser el dia que vas telefonar a la Maria
i ella m'hi va dir que no vindria diumenge.
Dois quan la Mercè va veure la
laxa meua encara de gelosia. Si em va dir, però
pari compte: don'tiguem-la he', si no ho ja
massa port, la Mercè, en el jorn et n'ha contes-
tat, i li agradaria que l'hasi engorot,
però si canega massa, començaria a tenir
remordiments...

Jo, trobo que una noia de 45 anys

ha d'adonar-se perfectament del que es fa en
hona o curiosament, i per això, aquest
matí m'he llevat potser massa sense maju-
ra. Però vaja, no em faràs pas veure que
t'hi puguis encaparrar. Saps perfectament que
si alguna cosa m'has guanyat en aquest sentit, em
paradaria von hi d'insinuar-la. El que passa
és que tu ara et vols veure i com que jo,
potser si que t'he fet passar una mica d'
angúnia al primer moment, ara tu, amb l'
explotació dels teus remordiments em vols la
noia remordiments a mi. Però però, el temps
els remordiments no em torturen mai gueta.
A ventatjes de no tenir ni un mig!

21-V-40(6)

El que trobo un absurd molt més és el fet
d'haver perdut el temps escrivint me, i
després escriure les cartes a haviu. Tot això
per mi és tan imprescindible que ho veig
perquè ho dius, però no sé què pensar. És que
pensava que Meri em podia fer mal? Però
si m'escrivies cada dia quan estàs pitjor?
o que m'havia ajequat a escriure? Em
conecor per veure saber com aprofito la mandra.
i com em va. Vaj estar a punt d'escrivir
dimenge per parlar de deu Vilalta però
com que tenia mal de ventre no estau
d'haver
i així si pots dir que l'ajiqueta ha heida
l'arrossegar

Una bon dia, com el repedat, comola la sua
toro, i deixant ortau de "quientos"

9